

[Løje.]

Forretning, havde Ejeren dog saa nogenlunde sit Udkomme. Han havde en jævnt god Handel, bl. a. en ikke ringe Handel med Benzin til Motorkøretøjer, der færdes paa Landevejen, der førte tæt forbi Ejendommen. Ejendommen laa imidlertid paa et Sted, hvor Vejen havde et betydeligt Sving, og saa skete der det, at Amtet i Lighed med, hvad der sker utallige andre Steder, besluttede af Hensyn til Trafikken, af Hensyn til Almenvellet at rette dette Sving, og det blev bragt til Udførelse.

Resultatet blev for Købmanden yderst alvorligt, idet det medførte, at han mistede den gode Beliggenhed, ved at den offentlige Vej fjernedes ca. 66 m fra Ejendommen, og over dette Stykke maatte Manden naturligvis anlægge en privat Vej. Derved blev Mulighederne for en passende Handelsomsætning stærkt forringet, og navnlig er Benzinsalget saa godt som ophørt. At selve Ejendommens Værdi ogsaa er blevet forringet, fremgaar bl. a. deraf, at Ejendoms-skylden ved sidste Vurdering blev nedsat med 4 000 Kr.

Det er forstaaeligt, at den paagældende lille erhvervsdrivende følte sig i høj Grad ilde til Mode ved det Indgreb, der var blevet gjort over for hans Erhverv, og han henvendte sig til Myndighederne for ad fredelig Vej at faa nogen Erstatning for det Tab, han havde lidt. Hans første Henvendelse gjaldt Vejinspektøren, hvor han — man kan maaske næsten sige selvfølgelig — blev afvist; Embedsmændene er jo efterhaanden blevet optaget af saa mange store Spørgsmaal, saa mange store Problemer, saa de ikke har Tid til at interessere sig for saadanne Smaating, selv om det som i dette og maaske ogsaa andre Tilfælde drejer sig om en Mands eller en hel Families Eksistens. Senere blev der rettet Henvendelse til Amtet, og den var bilagt med en Række Underskrifter fra Egnens Befolkning, som havde dyb Medfølelse med den paagældende og syntes, der var gjort Uret imod ham. Heller ikke det førte til noget Resultat.

Manden henvendte sig da til en Sagfører for eventuelt ad retslig Vej at gøre sine Krav gældende, men da han er ret smaat bemidlet, kan han ikke ved egen Hjælp gennemføre Sagen. Saa vidt mig bekendt, skal der derefter være rettet Henvendelse til Justitsministeren med Anmodning om fri Proces, men ogsaa dette skal, saa vidt jeg har forstaaet det, være blevet afslaaet.

Jeg forstaaer ikke, hvorfor dette er sket. Jeg tør naturligvis gaa ud fra, at Amtet, selv om det er Part i Sagen, har anbefalet

Andragendet. Ogsaa Amtet maa være interesseret i at faa en saadan Sag prøvet ved Domstolene. Men jeg vil i alle Tilfælde gerne, hvordan det saa end forholder sig, anmode den højtærede Minister om, at Sagen maa blive overvejet paa ny, og jeg vil gerne ved en senere Lejlighed tale nærmere med Ministeren derom.

Jeg synes, at Spørgsmaalet er af Betydning baade i dette og rimeligvis ogsaa i mange andre Tilfælde. Jeg synes, at de private Borgere har Krav paa, naar Offentligheden griber ind over for deres vel-erhvervede Rettigheder, at der da ydes dem en ordentlig og rimelig Erstatning. Det har hidtil været saadan, at det er sket, men i dette Tilfælde synes man at være gaaet bort fra disse gode og sunde Principper. Hvis Amtet fremdeles, hvad der er Grund til at formode, vægrer sig ved at yde Erstatning, vil jeg meget anmode den højtærede Justitsminister, om der maa blive bevilget Købmanden fri Proces, saa Sagen kan blive prøvet ved Domstolene.

Maa jeg dernæst over for den højtærede Justitsminister udtale min Glæde over den Tale, som Ministeren nylikt holdt i Radioen, og hvor Ministeren gik stærkt ind for en mere effektiv Beskyttelse af fredelige Samfundsborgere derved, at Voldsforbrydere, hvis Antal Aar for Aar efter Ministerens Udtalelser bliver større og større, bliver klapset af, bliver straffet paa en ganske anderledes eftertrykkelig Maade, end Tilfældet har været i de senere Aar.

I Samlingen 1934—35 fremsatte jeg her i Tinget en Forespørgsel til den daværende Justitsminister angaaende skærpende Ændringer i Straffeloven eller andre Love over for Mord og Voldsforbrydelser, men jeg fandt dengang ikke megen Forstaaelse hos den daværende Justitsminister, det nuværende Medlem af det andet høje Ting Hr. Zahle. Heller ikke hos andre Medlemmer af Regeringspartierne her i dette høje Ting syntes der at være Forstaaelse af denne Sags samfundsmæssige Betydning. Forespørgselen blev afvist. Det skete paa en forholdsvis hensynsfuld Maade, hvad jeg naturligvis har Grund til at takke for. Den daværende Justitsminister fremsatte en hel Del statistiske Oplysninger, som jeg kendte en Del til i Forvejen, og som skulde tjene til Bevis for, at der ikke var Fremgang i Antallet af Voldsforbrydelser. Den daværende Justitsminister forstod saa udmærket, sagde Ministeren, at Befolkningen var opskræmt. Det var paa et Tidspunkt, da der var begaaet forholdsvis mange ret opsigtsvækkende Forbrydel-